

BUGADA AL POU. Juliol-agost 2019

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
Una model de luxe

L'última setmana de juny es va fer la 080 Barcelona Fashion Week, un esdeveniment de moda on la manresana Miriam Ponsa ha obtingut diversos reconeixement en edicions anteriors. Coincidint amb la cita, però, aquest any la dissenyadora ha presentat una desfilada que exhibeix una col·lecció que queda fora dels canons de la moda, amb 22 models sense límit de talles i d'edats molt diverses, lluny de l'estètica clonada de les passarel·les. Se'n va fer ressò el "Telenotícies Vespre" de TV3, amb crònica de Núria Barcardit des de la ciutat, el dimarts 25 de juny. Entre les models, convocades per la xarxa, hi havia la regidora de Cultura i col·laboradora del **Pou**, Anna Crespo, la qual defensava la iniciativa per treure prejudicis a les generacions futures.

Vicis que perduren

L'Anna Crespo ja hi té tirada a tot el que és el disseny i l'art. Com el longeu regidor Josep Maria Sala -no reelegit per voluntat pròpia- que em comenten que, des de fa temps, té el costum d'estacionar a la plaça Major, he de suposar que amb el vistiplau de l'agent de la Policia Local. Es veu, però, que el costum d'aparcament davant de la casa gran costa de perdre. La fotografia que m'envia un veí de la zona és del 20 de juny, cinc dies després de la constitució del nou consistori. Sala ja era un "civil". Em puc imaginar que té molts traspassos per acabar de liquidar, però, per si de cas, algú podria recordar-li que la llei hauria de ser igual per a tothom?

Disbauxa incívica

Ja que anem embalats, continuem fent una mica de denúncia de la disbauxa del centre històric i, sobretot, del poc civisme dels veïns. La imatge que ens arriba a la redacció -com moltes altres- és del carrer de Sant Salvador, un divendres a la nit: un microones sobre d'un contenidor de brossa orgànica que, per postres, l'inutilitza. La gent deixa les deixalles on li sembla. I no serà per les campanyes amb superherois que promou el Consorci de Residus.

Caixer deixat

Si a l'incivisme s'hi suma la deixadesa de comerços i propietaris, ja podem abaixar la barraca. Una lectora m'informa de l'estat de les oficines que CaixaBank ha anat tancant -sí, aquests també. A la zona de Santa Clara, els ha tocat el rebre. De tota manera, com si fos una empresa que marxa a corre-cuita per por que els creditors els fotin una cara de mans, han deixat el caixer perquè els usuaris, com a mínim puguin continuar operant. Ara, per l'aspecte, sembla que no el netegen gaire i és desolador. Una més.

Embolíc de cables

Un altre tema que mereix molta atenció i arriba a casos de jutjat de guàrdia és el de les empreses de serveis. Al continu combat d'empreses d'instal·lació de fibra òptica i els aixecaments incontrolats de paviments s'hi sumen els continus nyaps i treballs poc curosos que l'Ajuntament no supervisa com cal. A finals de juny va ser notícia una finca del xamfrà entre els carrers del Carme i del Joc de la Pilota on una constructora es va "oblidar" de connectar un dels desguassos de l'immoble al col·lector general. Es va descobrir després d'unes obres en un local. El carrer va ser reformat no fa més de dos anys. El xamfrà entre els carrers del Camp d'Urgell i Magraner és ple de panorames com els que veiem a la fotografia. Cables penjant que no se sap si estan o no operatius, mal ancorats a les façanes o, en el pitjor dels casos, traient guspires quan hi ha tempesta. Campi qui pugui.

Vegetarians, d'aquella manera

Un col·laborador del **Pou** em fa saber que, dins del continu traspàs i retraspàs de negocis de restauració, ja fa un temps que funciona El Nostre Vegetarià, un negoci que han obert els propietaris de La Nostra Pizza al local on estaven ubicats anteriorment al carrer de Sùria, just davant d'on ara hi ha l'establiment. El curiós del cas és que, malgrat la reorientació de l'oferta, no van treure els vinils de la pizzeria i l'espai vegetarià ara està "embolicat" amb clients ben guapos menjant pizza de "pepperoni".

Salvador Redó, prejubilat

El qui ha estat durant 40 anys exercint de fotògraf de "Regió7", alguns d'ells com a cap de secció, periodista i historiador, ha decidit prejubilar-se. Així podrà conviure millor amb la família i dedicar-se a tasques més personals, com cuidar l'hort de Monistrol de Montserrat o anar acabant diverses qüestions històriques que sempre li han interessat. De la seva experiència periodística, em quedo amb la reflexió que va fer en un debat públic sobre el vessant del fotògraf a l'hora de tractar víctimes i difunts. Va ser arran de l'atemptat de la Rambla del 17 d'agost de 2017. «Sobre les imatges de morts i refugiats del Iemen no sols en fem informació, sinó publicitat. Com que són els morts dels altres ho acceptem la mar de bé». Redó defineix el fotògraf de manera diàfana. Quan va a la festa major de Callús és la persona més ben rebuda, perquè fa les fotografies dels gegants, dels bastoners i del que calgui. Al cap de quinze dies, el fotògraf ha de tornar al poble perquè hi ha hagut un triple accident mortal a l'antiga carretera, el vial principal del poble. Aquell dia, la mateixa persona és converteix en un malparit i morbós, per fer exactament la seva feina. Malauradament, hi ha blancs i negres. Ens agradi o no, la doble moral social ho impregna tot. Per cert, amb el Salvador a fora, l'esperit dels primers anys de "Regió7" es va apagant una mica més. El grup de mitjans al qual pertany acaba de comprar "El Periódico" i a Castelló ha fet acomiadaments i tancat edicions. Tot plegat fa una mica de por.

Funeral centenari

De vegades no em puc resistir a recollir algunes píflies que perpetren els companys d'altres mitjans, tot i ser conscients que nosaltres també en fem. En aquest cas els toca el rebre als companys de "NacioManresa", que en l'obituari del 30 de juny es feien ressò de la mort de l'àvia Maria Ubach Massana, de 110 anys. No cal dir que lamento la seva defunció, però no em puc estar de remarcar que segons el digital manresà el funeral es feia textualment «el dia 1, a les 112 h», una hora ben centenària.